

Rákóczi István Péter

5600 Békéscsaba, Bartók Béla út 61-65. B/19.

Tel/fax: (66) 452-454

e-mail: rip@kata.sziksi.hu

Tárgy: *felperes előkészítő irata*

Tisztelt Munkaügyi Bíróság!

Az általam indított (3. M. 359/05. számú) folyamatban lévő perben a következő

előkészítő iratot

terjesztem be:

Alperes – az ügyben előforduló – módszereit a manipulatív, hitelességrontó besározás jellemzi.

Az események kezelése és a munkáltatói intézkedésben megnyilvánuló gyorsaság (osztályfőnökségből való eltávolításom közlése és az osztálynak való kihirdetése között negyedóránál nem telt el több, ami mégiscsak szokatlan) **vagy** érzelmi alapon, a körülmények kellő megismerése nélkül hozott döntés és végrehajtás, **vagy** pedig egy meglévő szándék manifesztálódása lehet.

Én az *előbbi* vélemezem, annak ellenére, hogy – hivatkozásként – előkerültek olyan „indokok” (én inkább *üriügyek*nek mondanám őket), amelyek az igazgatót, konfliktusoktól távol maradni akaró személyisége lévén, frusztrálták.

Amennyiben ui. ezek *valós* indokok lettek volna, bármelyiknél elhangozhatott volna az, hogy „ha még egyszer ilyen történetik, akkor eltávolítalak az osztály éléről”, *de nem hangzott el*. Én tehát az erre való hivatkozásokat pusztán üres kifogásoknak tartom.

Alperes igyekszik az igazgató szerepét – a polgármesteri iratból nyert jogszabályi hivatkozással – szépíteni. A dolog azonban azért sántít, mert az intézménynél *soba* nem alkalmazták ezt; az órafelosztás igazgatói életbe léptetése a nevelőtestület véleményének kikérése *nélkül* következett be.

Meg lehet nézni az évindító értekezletek jegyzőkönyveit: ilyen alkalmakkor minden szíre-szóra szavazunk, de az *órafelosztásról soba nem volt szavazás*.

Másrészt alperes összes megnyilvánulásában szeretné a munkáltatói intézkedést bagatellizálni, hogy „ugyan már, egy-egy ilyen eset gyakran megtörténik; nem olyan nagy ügy ez”. De nem így van: osztályfőnököt lecserélni a képzési idő félidejében *nem szokás*, nem egy bevett gyakorlat (tudtommal az intézmény 17 éves fennállása óta egyszer volt ilyen, még az iskolához jövetelem előtt) egyik iskolában sem.

Mindezeket pedig az oktatási folyamat részeseinek (a tanulóknak és szüleiknek) sokféleképpen lehet a tudomására hozni, de a gyerekeknél történelemórán alkalmazott – ellentmondást nem tűrő – igazgatói „dörgedelem” nem mondható éppen árnyaltnak, sőt a szülők széleskörű és pedagógiaileg megindokolt tájékoztatásának sem mondanám (a tanítványaim szüleit július közepén írott és címükre saját pénzen elküldött levelemben informáltam az ügyek állásáról).

Különösen *penetránsan cinikusnak* találom a fegyelmi biztos személyének kiválasztását: Halmosiné Kiss Erzsébet kolléganő személye kapcsán fölmerül az, hogy olyan kolléganő „osztja az ész” nekem/rólam, aki 2003-ban, Bükkszentkereszten, a jelenlegi osztályával kilencedikes korukban a magát részegre ivó kislányt, s azokat, akik hazasegítették, kizárta az üdülőből, mondván: *elkéstek*.

Valóban, ő nem egy „viszonylag szűk” területre, hanem a *nagyvilágba* zárta ki a gyerekeket (ráadásul éjszaka). A tanulók a szomszédos, más békéscsabai középiskolás osztály által használt üdülőbe kéredzkedtek be, s csak az itt lévő pedagógus határozott fellépésének köszönhetően mehettek vissza üdülőjükbe. (Az, hogy a részeg gyermekkel a detoxikálóba tartó mentőben nem ment felnőtt kísérő, már csak hab a tortán.)

Nesze neked „jog az emberi méltósághoz”! Nesze neked „késés sajtóságos értelmezése”! Nesze neked „pedagógushoz méltó viselkedés”!

Tekintettel arra, hogy amikor az eset a tudomásomra jutott, s ezt igazgatómnak jeleztem (ő tudomásul vette), a személy kiválasztásában nehéz nem fölfedezni a cinizmust.

Szennyes manipulációnak tartom az osztályommal folytatott nyilvános „kötetlen beszélgetést” is. Ebből olyan irat keletkezett, amelyet szalonképesen nagyon nehéz jellemezni. A körülményekre nézve talán leghelyesebb, ha az egyik tanítványom által írottakat idézem (betűhív átírásban, csak az ömlesztett felsorolást formáztam):

„Kiss Norbert tanár úr és Halmosiné Kiss Erzsébet bejött az egyik óránk helyett. Kérdéseket tettek fel, és mondták, hogy mindenkire sor kerül, csak egyesével (meg amiket ilyenkor mondani szokás).

Az igazság az, hogy többen is jelentkeztünk, de ha nem kiabáltunk, észre sem vettek minket, és ha fel is szólítottak, csak azt hallották meg, amit akartak!

Ami még bosszantóbb, hogy ha valaki melletted szólt, annak is a sötét oldalát nézték.

Egyfolytában azt kérdezték, hogy "és járt érte valami büntetés?" vagy "és mi lett volna, ha nem csinál-játok meg?", ami egy ideig normális, de amikor huszadjára teszik fel ugyanezt a kérdést, már egyértelmű, hogy mire megy ki a játék...

Nem tudom, ők nem adnak egyest vagy büntető munkát, ha valaki nem csinálja meg a házi feladatát, esetleg a rábízott feladatot?

Erzsébet tanárnőt például nem arról ismerem, hogy milyen jó szívű, Kiss Norbert tanár úr pedig az osztá-lyunkban is adott ki büntető feladatot, mégsem sértődött meg senki..."

„Éneken a táblára nem sok dolog került fel, az elején még írta Halmosiné t. nő (kb minden másodikat), de utána már csak azt, amit éppen nem felejtett el felírni (minden 5.).

Akármit mondtunk, ő úgy vélte, hogy az nekünk rossz!...

Táblára kb. annyi került fel, hogy "kirándulás", "felkészülés", tehát a kulcsszavak, csak egyrészt én nem láttam a táblát, mert előtte állt, másrészt pedig nem írt a táblára annyit, hogy odébb kelljen állnia, ezért csak akkor láttam, amikor tett pár lépést, v előre hajolt, hogy jobban halljon vmit.

Azt viszont le tom írni, hogy miket kérdezett. (ömlesztve)

- meg voltunk-e elégedve az ofónk munkájával (válasz: igen /ha jól emléxem nagyon meg/),
- tiszteltük-e az ofót (válasz: igen, meg is követeli, válasz2: igen, mert megérdemli),
- jó osztályfőnök-e (válasz vegyes, igen többségben),
- jó volt-e a kirándulás (KIPU azt mondta, hogy jó volt az első pár nap, ha visszajutna az időben, megint elmenne...),
- be volt-e tiltva a szesz,
- többet v kevesebbet ittatok (a válasz kevesebbet),
- volt-e berúgva vki (válasz nem ☺),
- milyen feladatok voltak kiosztva,
- vannak-e felelősök,
- strandon büntetés helyének mérete, árnyék volt-e,
- hogyan közlekedtünk,
- kinek milyen feladata volt és szívesen csinálták-e (válasz igen).

Sztem kérdezz meg másokat is (pl. ***, ***), ha még nem tetted meg."

Fentiek nagyon tanulságosak. A manipuláció nemcsak szennyes (hiszen gyerekekről van szó), hanem *primitív* is, ha már egy tizenhat éves tanuló is észreveszi és szóvá teszi. Ráadásul az elhangzottak *ellenőrzése* sem ott és akkor, sem pedig később nem történt meg alperes részéről, mint ezt az észrevételeimhez csatolt anyagban ki is fejtem.

Nilvánvaló, hogy afféle „gombhoz a kabátot”-jelleggel egy – vélelmezhetően előre megadott – koncepcióhoz kellett igazítani a történéseket, hogy egy autokratikus, elnyomó típusú osztályfőnök víziója körvonalazható legyen. Szánalmas. Megszületik egy (hazug) irat, hogy majd később – hivatkozási alapként – folytassa zombi-életét. Igaz, hogy a tényekhez és a valósághoz – bizonyíthatóan – semmi köze sincs, de ez, úgy tűnik, rajtam kívül senkit nem izgat.

Ha már a pedagógiától áthatottan, az „elnyomott” gyermekek – állítólagos – érdekeit védve történt ez a „kötetlen” be-szélgetés, feltűnőnek találtam egy kérdés hiányát, s erre a Fegyelmi Tanács figyelmét is felhívtam a tárgyaláson:

Miért van az, hogy nem kérdezték meg a tanulók véleményét a döntésem szigorúságáról/igazságosságáról?

Ebben a korban, amelyben ők vannak, az ember kritikus, lázadó, és szenvedélyesen keresi az ún. „igazságot”. Rendkívül fontos lett volna – már csak pedagógiai szempontból, a konkrét eset demonstrálásképp – e kérdés feltétele. Hogy nem történt meg, arra utal, hogy sokkal fontosabb volt itt egy – megrendelt – koncepció kiszolgálása. Szégyen-ghyalázat.

Igazgatóm emberi/jellembeli hibáinak taglálása nem lehet ezen irat tárgya, mindössze annyit említenék, amely a munka elvégzése szempontjából zavaró: konfliktuskerülő, nem egyenes, információkat visszatart, nem lehet alapozni az általa elmondottakra, mert véleményét gyakran megváltoztatja (esetemben pedig a *konok makacssága* a meghatározó). Felelősségét nem ismeri el, kerüli is a felelősségvállalást, intézkedései gyakran jogszerűtlenek.

Véleménye szerint én „generálom a problémákat”, pedig csak *nem térek ki előlük*. Különbenis, én „mindig, mindenből kimagyarázom magam”, pedig csak emberszabásúan és logikusan *megindoklom, mit, miért csinálók*. Minden bizonnyal ez utóbbi kereshető a *rapid* munkáltatói intézkedés mögött. Hogy nehoggy „kimagyarázzam magam”...

S hogy a tanítványaim (valójában) hogyan vélekednek rólam, és a munkámról? Az alperes által beindított *Intézményi Mi-nőségellenőrzési Program* részeként a tanulókkal „osztályoztatták” az őket tanító tanárokat, név szerint.

Az Avtv által biztosított jogommal élve, írásban kértem igazgatómtól a rám vonatkozó személyes adataimat.

Ebből kiviláglik, hogy az összesített (egyébként elvi/módszerhibás) eredményem **37,7** lett.

Mivel ez külső szemlélőnek semmit nem mond – nekem sem sokat, hiszen összesített átlagérték, szórással nélkül – az min-denképpen megemlítendő, hogy a tantestületi maximális érték **42,2** volt, a minimumra pedig **20,8** adódott.

A *saját* osztályom az „autokratikus, elnyomó, diákjogtipró” osztályfőnökét **41,9**-re értékelte (reprezentatívan).

Érdekes adat ez, és érdekesen »indokolja« eltávolításomat tőlük... Persze, lehet, hogy *féltek*, azért lett ilyen magas... ☺